

sådanne tilfælde kunne ydes godtgørelse efter bestemmelsen i stk. 4.

Der er efter den gældende lov alene ydet godtgørelse for mangler ved rejsearrangementer, når disse må antages at være begrundet i arrangørens aktuelle eller forestående økonomiske sammenbrud. Fonden har således ikke ydet godtgørelse i forbindelse med mangelskrav, der ikke har direkte sammenhæng med arrangørens økonomiske sammenbrud, men som fx. er begrundet i, at arrangøren i sine brochurer har givet vildledende oplysninger eller overdrevne anprisninger. Sådanne krav vil heller ikke være omfattet af bestemmelsen i stk. 1. Bestemmelsen i stk. 3 og 4 viderefører denne praksis.

Bestemmelsen i *stk. 4* indebærer, at fonden har vide rammer for den skønmæssige udmåling af godtgørelse for tab, der skyldes en arrangørs økonomiske forhold. I situationer, hvor kunder har fået rejsen afkortet, er det fondens praksis, at rejser af mindst en uges varighed, der afbrydes inden for de 4 første dage (inkl. afrejsedagen) godtgøres fuldt ud. Afbrydes rejserne senere, sker der en forholdsvis afkorting af godtgørelsen. Denne praksis vil kunne opretholdes.

Bestemmelsen i *stk. 4* åbner mulighed for at yde godtgørelse ved forudbetalte gavekort, hvor kunden endnu ikke har fastlagt rejsemål og tidspunkt for rejsearrangementet mv. Fonden bør kræve dokumentation for, at der reelt er tale om et forudbetalt gavekort, fx. ved at kunden sammen med gavekortet kan fremvise en faktura vedrørende det forudbetalte, men ikke afholdte rejsearrangement, som gavekortet er udstedt til dækning af. Det forekommer i praksis, at kunder har vundet gavekort i præmiekonkurrencer. Når disse kunder efter rejsearrangørens økonomiske sammenbrud fremviser gavekortene i fonden for at få dækning, har de ofte ikke mulighed for at dokumentere, at gavekortet er forudbetalt. Fonden må i disse tilfælde foretage en konkret vurdering af, i hvilket omfang, der har været tale om en reel forudbetaling.

Fonden bør ikke dække gavekort, som er udstedt til kunderne kort forinden et økonomisk sammenbrud for at skaffe likviditet til arrangøren. Det samme gælder generelt for gavekort, som er solgt til kunderne til en pris under pålydende. Gavekort, som arrangøren har udstedt til kunder i forbindelse med reklamation, fx. til dækning af erstatning for mangler ved en tidligere rejse, bør normalt heller ikke dækkes, idet de ikke kan anses som forudbetalte.

Stk. 4 omfatter ligeledes tilfælde, hvor forholdene inden arrangørens økonomiske sammenbrud har ændret sig således, at kunden ikke længere har krav på at deltage i det købte rejsearrangement, men i ste-

det har krav på at få det forudbetalte beløb tilbagebetalt. Kravet kan skyldes fx. retmæssig afbestilling fra kundens side eller aflysning fra arrangørens side. Bestemmelsen i *stk. 5* er kommenteret i forbindelse med § 7, stk. 2.

Ifølge *stk. 6* kan fonden medvirke til at rejsearrangementer gennemføres. Fonden har i praksis medvirket til at gennemføre færdigarrangerede rejser i de tilfælde, hvor der er sket væsentlige forudbetalinger til underleverandørerne. Denne praksis er opstået, da det i nogle tilfælde, hvor både flyselskaber og hoteller har modtaget forudbetaling, har vist sig at være økonomisk fordelagtigt for fonden at medvirke til at gennemføre de planlagte rejsearrangementer, således at aftaler med flyselskaber og hoteller midlertidigt blev opretholdt med henblik på gennemførelse af rejserne. På den måde kan fonden sørge for, at kunder kommer på købte og forudbetalte rejser for et for fonden væsentligt mindre beløb, end fonden skulle have udredt, hvis den skulle annullere indgåede aftaler og godtgøre forudbetalte beløb.

Det er således hensigten ved en lovfæstelse af praksis at give fonden en udtrykkelig hjemmel til at bistå fx. et konkursbo med påbegyndelse og gennemførelse af rejsearrangementer, herunder også andre elementer end fly og hotel, hvis fonden skønner, at den herved kan opnå en væsentlig økonomisk besparelse i forhold til at yde dækning i henhold til § 5, stk. 1. Forudbetalte beløb til fx. flyselskaber og hoteller vil i tilfælde af, at rejsen ikke gennemføres, ofte være tabt.

I denne forbindelse henvises i øvrigt til bestemmelsen i § 7, stk. 5.

Til § 6

Den gældende lov foreskriver, at kundernes anmodning om godtgørelse skal fremsættes senest 3 måneder efter, at rejsen skulle have været afsluttet.

Bestemmelsen i § 6 ændrer denne frist således, at anmodningen skal være fremsat inden rimelig tid, dog senest 1 år efter, at rejsen er afsluttet eller at det er åbenbart, at rejsen ikke vil blive gennemført.

Ændringen skyldes, at den hidtidige absolutte frist i praksis i nogle tilfælde har vist sig uhensigtsmæssig.

1 års-fristen er indført med henblik på fondens mulighed for at konstatere, at krav fra kunder må anses for udelukket, således at stillede garantier kan frigives.

Til § 7

Når fonden har fyldstgjort en kundes krav, indtræder fonden ifølge *stk. 1*, 1. pkt., i kravet. Fonden